

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/124/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010666
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115010666.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Jána Mihala, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.08.2015, v trestnej veci odsúdeného I. I., pre prečin podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú si podal proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave sp. zn. 7Nt/54/2015 zo dňa 01.06.2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného I. I., nar. XX.XX.XXXX, sa zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 411 odsek 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného I. I. o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 1T/32/2013 zo dňa 12.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10/To/10/2014 zo dňa 16.04.2014.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní zistil, že odsúdený iba čiastočne plní stanovené ciele programu zaobchádzania v zmysle § 9 odsek 2 Trestného zákona č. 475/2005 Z. z. Z hodnotenia vypracovaného riaditeľom ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, kde odsúdený trest vykonáva je zrejmé, že iba čiastočne plní stanovené ciele programu zaobchádzania, a teda nespĺňa materiálnu podmienku zmeniť spôsob výkonu trestu do ústavu s nižším stupňom stráženia. Okresný súd poukázal aj na to, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni, vyskytli sa u neho nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku. Okresný súd tiež aj poukázal na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a aj na skutočnosť, že sa opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti. Spolu bol 4-krát súdne trestaný, z čoho možno vyvodiť záver, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť. Dopusiaľ uložené tresty teda nemajú na osobu odsúdeného prevýchovný vplyv a odsúdeného možno očakávať ďalšiu recidívu.

Okresný súd na základe vyššie uvedených skutočností zamietol žiadosť odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu si podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený I. I..

Krajský súd ako nadriadený súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť, pretože okresný súd rozhodol vo veci zákonným spôsobom.

V rámci plnenia prieskumnej povinnosti v zmysle § 192 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd zistil, že po obdržaní žiadosti odsúdeného okresný súd postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami

Trestného poriadku, zadovážil si všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne rozhodol spôsobom, voči ktorému krajský súd nemá žiadne výhrady.

Aj krajský súd je toho názoru, že okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy správne a zákonne, pretože skutočnosti, ako boli tieto zadovážené v rámci dokazovania naozaj dokazujú, že odsúdený iba čiastočne plní stanovené ciele programu zaobchádzania, pričom základnou podmienkou v zmysle § 9 odsek 2 zákona č. 457/2005 Z. z. je práve plnenie stanovených cieľov programu zaobchádzania. Ide správne, ako to okresný súd konštatoval o materiálnu podmienku, zmeny spôsobu výkonu trestu v podobe preradenia do ústavu s nižším stupňom stráženia, v tomto smere teda okresný súd postupoval zákonným spôsobom.

V ďalšom krajský súd konštatuje, že okresný súd v napadnutom uznesení rozviedol všetky základne právne skutočnosti a právne úvahy, na podklade ktorých rozhodol pri zamietnutí žiadosti odsúdeného. Tieto úvahy okresného súdu sú v súlade s obsahom spisového materiálu a preto krajský súd v podrobnostiach na ne poukazuje.

Z týchto dôvodov teda krajský súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého uznesenia, a preto o sťažnosti odsúdeného I. I. rozhodol tak, že ju zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.